

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 130/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. septembra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť L. C., bytom B., ktorou namieta porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Okresným súdom v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 208/00, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L. C. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 30. júla 2002 doručené podanie L. C., bytom B., (ďalej len „navrhovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Okresným súdom v Trnave (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 208/00. Porušenie svojho práva vidí navrhovateľ v tom, že 12. júla 2000 podal na okresný súd návrh na začatie konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“) a okresný súd doteraz vo veci nerozhodol. Od podania návrhu boli vytýčené tri termíny pojednávania, a to 27. novembra 2001, 15. januára 2002 a 19. februára 2002. Všetky pojednávania boli odročené.

Navrhovateľ využil právny prostriedok, ktorého uplatnenie sa vyžaduje pred podaním návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, a podal dve sťažnosti na zbytočné prietahy v konaní podľa § 6 ods. 1 zákona č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v znení neskorších predpisov, čo mu však nezabezpečilo odstránenie stavu právnej neistoty vo veci, s ktorou sa obrátil na okresný súd.

Ústavný súd vyhodnotil podanie ako sťažnosť podľa čl. 127 ústavy, ktorá nemá zákonom predpísané náležitosti. Preto 8. augusta 2002 vyzval navrhovateľa, aby v lehote 14 dní odstránil nedostatky sťažnosti, zvlášť aby presne uviedol, ktoré jeho práva boli porušené, a aby doplnil splnomocnenie pre právneho zástupcu na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Dňa 5. septembra 2002 bolo ústavnému súdu doručené doplnenie sťažnosti, z ktorého bolo možné určiť, porušenie ktorého práva namieta, avšak odmietol splnomocniť advokáta alebo komerčného právnik na jeho zastupovanie pred ústavným súdom s odôvodnením, že on sám sa bude obhajovať.

Ústavný súd nemôže upustiť od povinného zastúpenia advokátom alebo komerčným právnikom, ktoré vyžaduje § 20 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Keďže navrhovateľ odmietol predložiť splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnik, z ktorého by vyplynulo, že medzi ním a právnym zástupcom existuje mandátna zmluva, nesplnil tak jednu zo zákonných náležitostí návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, a teda jeho sťažnosť treba podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí. Na túto možnosť bol navrhovateľ upozornený.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. septembra 2002